

Innovator met sociaal hart en damvirus

Dankzij zijn materiaal kan een Ferrari-uitlaat de heetste vuren aan. Ondernemer Pieter Hildering had ook een grote passie voor dammen en korfbal.

PETER DE WAARD

Zijn vader was voddenboer in het Noord-Hollandse Assendelft. Zelf werd Pieter Hildering een gevierd handelaar in technische weefsels (aluminium, glasvezel en textiel) die temperaturen van ver boven de 1.000 graden Celsius konden weerstaan. Die weefsels eindigden op de wanden van oceaanreuzen, de uitlaten van een Ferrari en in de motoren van auto's.

Hildering was een ondernemer met een groot sociaal hart. Iedereen in nood kon bij hem aankloppen. Zijn bedrijf Hiltex Technische Weefsels steunde belangenloos individuen, bedrijven, instellingen en clubs uit de Zaanstreek. Delen is de beste manier om geluk te vergroten, was zijn motto.

Zo was de groothandel in hittebestendige materialen sponsor van de lokale voetbalclubs VV Assendelft en Sporting Krommenie. Nationaal tilde hij korfbalclub KZ en damclub Amsterdam '80 tot grote hoogten. Met de laatste club, onder de sponsornaam Hiltex

Amsterdam, reeg hij de kampioenschappen aaneen.

'Klaverjassen en dammen waren zijn uitje. Werken was zijn passie, en vooral het bedenken van nieuwe betere materialen. Hij was voortdurend bezig met innovatie', aldus een van zijn oud-medewerkers. Een voorbeeld van iets wat hij zelf ontwikkelde, zijn de hitteschildjes in de motoren van auto's. In 2016 werd longkanker bij hem vastgesteld. Hij overleed 13 januari op pas 60-jarige leeftijd.

Hildering was een echte Assendelver. In zijn jeugd deed hij de havo in Krommenie, waarna hij als inkoper in dienst kwam van brandbeveiliging Ajax De Boer, het huidige Chubb Fire & Security.

In 1987 begon hij voor zichzelf met de ontwikkeling van onbrandbare weefsels voor las- en brandbescherming en scheepsisolatie. Hij was onder het motto 'alleen honden hebben bazen' meer een van de collega's, dan de man die aan alle touwtjes trok. Al gauw werkten er meer dan twintig mensen. Omdat het bedrijf in de aanvliegroute naar Schiphol lag, kon het op de eigen plek niet meer uitbreiden. Hiltex werd in 2005 verplaatst naar een industrieterrein in West-Knollendam.

De producten van Hiltex worden gebruikt in de scheepsbouw, de ruimtevaart en de auto-industrie. Hildering kon goed met mensen opschieten en had oog voor de culturele eigenaardigheden van de zeventig landen waar hij opereerde. Dat heeft hem geen windeieren gelegd.

Omdat Hildering uitsluitend klanten had op de professionele markt, had sportsponsoring niet zoveel direct nut voor zijn bedrijf. Maar hij wilde op die manier iets teruggeven aan de gemeenschap. 'Waar het in de sponsorwereld veelal erom gaat het

bedrijf zo groot mogelijk in beeld te brengen, was het doel van Pieter om de door hem uitgekozen sporten op een zo hoog mogelijk niveau te brengen', schreef de voorzitter van de korfbalclub op de eigen site. Zelf zat Hildering vaak op de tribune van KZ.

Zijn grootste passie was echter de damsport. Vanaf 1991 zou hij de damclub Amsterdam '80 liefst 17 jaar financieel ondersteunen. In die tijd stond de vereniging bekend als Damclub Hiltex. Het leverde zes landstitels op en een derde plaats in Europa.

Op het laatst liet hij zich ertoe verleiden om toe te treden tot de werelddambond. Dat leidde tot een conflict met een van zijn sterspelers - de Wit-Rus Anatoli Gantwarg - waarna hij zich als sponsor terugtrok. Maar individueel bleef hij grote spelers sponsoren. Ook ging hij zelf weer spelen, want uiteindelijk was hij een liefhebber.

In 2013 won Hiltex nog de Zaanse ondernemingsprijs. Pieter Hildering wordt overleefd door zijn vrouw en drie kinderen.